

State <>. Chand Singh, etc. (Koshal, J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ...

1966 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 943

19 ਮਾਰਚ 1970 ਈ

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ ਐਕਟ XL V) - ਧਾਰਾ 397 - ਵਾਕੰਸ਼ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ" - ਦਾ ਮਤਲਬ - ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰ ਪਹਿਨਣਾ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣਾ - ਕੀ "ਵਰਤਣ" ਦੀ ਮਾਰਗ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਮਤ (ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ., ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ., ਕਟੋਰਾ), ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ: ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਨਣ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਨਣਾ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤਣ" ਨੂੰ ਇਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਪੱਧਰ, ਪੁਆਇੰਟ ਜਾਂ ਬੁੱਝੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਵਰਤਿਆ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦਾ ਅਰਥ।

(ਪਾਰਾ 13 ਅਤੇ 27)

(ਪ੍ਰਤੀ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ. ਕਟੋਰਾ), ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤਣ" ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ, ਭਾਵ, ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਵਰਤੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜਲੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 34)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਆਦਿ ਹਾਲ, 30 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ... ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ. ਜਸਟਿਸ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਡੀ. Kos I hal, 19 ਮਾਰਚ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

1966 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

ਡੀਡੀ ਜੇ ਏਆਈਐਨ, ਡੀਵੇਕੋਟ ਲਈ ਇੱਕ ਡੀਵੇਕੋਟ-1 ਜੀ ਐਨਰਲ (ਪੀ ਬੀ.), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਦੇ ਮਾਰ ਡੀ ਯੂਟ, ਐਮੀਕਸ ਕਰੀਏ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਕੋਸ਼ਲ, ਜੇ.—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

“ਜੇਕਰ, ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।”

(1) ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਦੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚੰਦ ਸਿੰਘ, ਨਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਗਲ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 22 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਕਲਿਆਣ ਸੁੱਖਾ ਦੇ ਕੁਝ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ, ਇੱਕ ਗੰਡਾਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੰਡਾਲੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਥਾਣਾ ਨਥਾਣਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੀੜਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹਥਿਆਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਦਾਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦਨ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਜਾਂ ਹਮੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੱਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਮੋਦਨ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹਮੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਤਾਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ' ਪਾ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੋਦਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ”

State >. Chand Singh, etc. (Koshal, J.)

(3) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਹੋਏ ਕੋਫਨ ਚੰਦ ਐਫਟੀ ਸਿੰਘ ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਗਰ ਤੋਂ ਬੇਇਨਗਲ ਅਸਤੁਸ਼ਟ, ਰਾਜ ਨੇ 1966 ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 943 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਤਾ ਭਰਾ ਜੈਨਦਰਾ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਰਰ- ਪਰਰ (1) ਚੰਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2), ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (3) ਇਨ ਰੀ ਬੋਟਾਬਲੀਜ਼ਾ ਪੁਚਲਾ ਸੋਮੰਨਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (4) ਅਤੇ ਗੋਵਿੰਦ ਦੀਪਾਜੀ ਮੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (5) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ।) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕੱਟਣ, ਫੁਰਾ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (1) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਜ਼ਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (6) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਜੇਮਦਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਢੀ ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ a, ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੰਘ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲਾ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ 'ਚਾਰੂ ਦੀ ਨੋਕ' ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਅਵਧ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਭੌਤਿਕ ਹਨ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1933 ਲਾਹ. 35.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1932 ਅਵਧ। 103.
- (3) ਏ.ਆਈ.ਐਲ. 1934 ਲਾਹ. 522=35 PLR 555।
- (4) ਏਆਈਆਰ 1941 ਸਿਡ. 708
- (5) ਏਆਈਆਰ 1956 ਬੰਬ 353.
- (6) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1926 ਸਿੰਧ 150
- (7) ਸੀ.ਆਰ. A. 1966 ਦਾ 1087 3 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

State v. Chand Singh, etc. (Koshal, J.)

ਫੈਕਸ ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਗੰਡਾਸਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹੇ ਹਿੱਲ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਲੁੱਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ 'ਵਰਤੋਂ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, , ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ”

ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 398 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਪੇਸ਼ਸ਼ ਸਾਇਨ' ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਜੇਕਰ, ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲੁੱਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 397 ਵਿਚ 'ਕਬਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

(4) ਇੱਥੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿਲਕਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

(5) ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (7) ਵਿਚ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (7) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਜੋ 1966 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 943 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਥੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਡੀਡੀ ਜੈਨ, ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਦੱਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋਸਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) (7) ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ।

■■■■ (8) ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਚਰਚਾ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਧਾਰਾ 392, 393, 394, ਅਤੇ 398 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

"392. ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜਮਾਰਗ 'ਤੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਦ ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"393. ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(394) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

(395) ਜੇ. ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਦਾਇਓਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ^ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(9) ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 392 ਸਧਾਰਨ ਲੁੱਟ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 393 ਲੁੱਟ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 394 ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ

State v. Chand Singh, etc. (Khosla, J.)

ਧਾਰਾ 392 ਅਤੇ 393 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦ 'ਵਰਤੋਂ' ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਓਵਰਵਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਗਾੜ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ, ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਆਵੇਗਾ। ਆਮ ਧਾਰਾ 392 ਦਾ ਘੇਰਾ ਜੋ ਸਧਾਰਨ ਲੁੱਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਦੀ ਸਹੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਦਾ ਹੈ"।

(10) ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਜੁਪਰਾ) (7) ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਥਰਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕ੍ਰਿਆ "ਵਰਤੋਂ" ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਰਥ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ: ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਓ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਓ:
 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਜ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਅੰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਸਹਾਇਕ
 ਬਣਾਓ: ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰੋ: ਖਾਤੇ ਵੱਲ ਮੁੜੋ: ਵਰਤੋਂ * * * * *
 *।

ਕੋਰਪਸ ਜੁਰਿਸ ਸੇਕੇਂਡਮ (Volume XCI-pp. 518-519) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਵਰਤਣ ਲਈ" ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅੰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੀਫ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਪਾਉਣ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ; ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਇਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ; ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵਰਤਣਾ; ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪਾਉਣ ਲਈ; ਖਾਤੇ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਲਈ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ "ਵਰਤੋਂ" ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਲੈਨ ਗੇਜ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਉਹ: ਸੈਕਸ਼ਨ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਥਰਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ . ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਰਥ ਧਾਰਾ 398 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪਾਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। . ਇਹ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ ਲੁਕਵੇਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਨੀ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅਪਣਾਇਆ? ਕੇਂਡ ਦਾ ਉਹੀ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਾ, ਉਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਅਤੇ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੋ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ. ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਸੀ।

(11) ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, *ਚੰਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (2) ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ:

“ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਸੰਗਤਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ , ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 392 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ

ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 398 ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੇਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਾਰਾ 398 ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਲੁੱਟ ਖੋਹੀ ਦਾ ਢੋਲੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 392 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੁਰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ।

ਟੀ

(12) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੰਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (8) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਤੱਥ ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਲੈ ਕੇ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈ' ਪਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। 'ਵਰਤਣ' ਅਤੇ 'ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ' ਵਿਚਲਾ ਅੰਤਰ ਇਕ ਭੌਤਿਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ Ss ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 397 ਅਤੇ 398, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ 'ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ' ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਤ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(13) ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧੀ ਲੁੱਟ ਦੌਰਾਨ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

(8) ਏਆਈਆਰ 1952 ਵਿੰਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 42.

State >. Chand Singh, etc. (Koshal, J.)

ਡਕੈਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ, ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ "ਵਰਤਿਆ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਨੂੰ ਇਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) (7) ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਰਾਏ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਪੱਧਰ, ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਦੀ "ਵਰਤੋਂ" ਕਰਨ ਲਈ।

(14) ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (9) ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ (9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਕ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਡੰਗ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਗ ਬਲਿੰਗ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ, ਕਦੇ ਵੀ, ਕੋਈ ਛੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸੀ। ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਏ. ਢੇਣ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਦੁਆਰਾ। ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਮੇਯ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨਾ ਹੈ, ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ. ਇਸ ਸੰਕੁਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਖੰਜਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਸਮਤਲ ਕਰਨਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਂਗ। ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ 'ਵਰਤੋਂ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ 398 ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

(9) (1912) 13 ਕਰੋੜ LT 267

ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹੀ ਮਿੰਨੀ ਮਮ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਵਰਤੋਂ' ਨੂੰ - ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੱਟਣਾ, ਛੁਰਾ ਮਾਰਨਾ, ਗੋਲੀ ਮਾਰਨਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ - ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਗੋਂ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਲੁੱਟਿਆ ਵਿਅਕਤੀ

“ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਇਹ ਕਮਾਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 398 ('ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ') ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 397 ('ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ') ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਉਮਰ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੀਨ ਰੈਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਇੰਟਰ ਪ੍ਰਿਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ, 4 ਥਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ, 319 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੰਦੂਕ ਦੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੋਲੀਬਾਰੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।' ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(15) ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ :

“ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਹਥਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ. ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੇਰੇ ਨਰਮ ਇਲਾਜ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ।”

(16) ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਕਾਦਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇੰਨਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਮੇਯ, ਜੇ. ਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, **ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਜਾਂ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਛੁਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ, 397 ਅਤੇ 398 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਅੱਖ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਡਕੈਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ**

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਸਿਰਫ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਅਰਥ ਇੱਕੋ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ("ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ") ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਟੂਮੇਏ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੌੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 398 ("ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ") ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

(17) *Nga I* ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ (9)* ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਧੀ ਦੇ 11 ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਪੰਨਾ 270 'ਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਟੂਮੇ, ਜੇ.

(18) ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੋਮੇ, ਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ "ਵਰਤੋ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਵਿਸੰਗਤੀ ਅਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 398 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 398 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 392 ਜਦੋਂ ਤੱਕ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(19) *ਨਗਾ I* ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ (9)* ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ *ਏਮ ਪਰੋਰ (6)* ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ (6) **ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ** ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ *ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7)* ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਹਾੜੀ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) *ਚੰਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2)* ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਫਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨੇ ਚੌੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ - ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(21) ਉਹੀ ਟਿੱਪਣੀ *ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਨਾਗੱਪਨ ਸਰਵ (10)* 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, *ਗੋਵਿੰਦ ਦੀਪਾਜੀ ਮੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (11)* ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਨਕਦੀ ਅਤੇ *ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (3)* ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਫਾਕਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 397 ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਆਪਣੇ ਪੀੜਤਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦਾ"। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਰਪਾਨ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੈ ਲਾਲ, ਜੇ .

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਰਪਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। "

(22) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਪਣੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ

(10) ਏਆਈਆਰ 1941 ਮੈਡ. 718

(11) ਏਆਈਆਰ 1956 ਬੱਬ 353.

ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ...

(23) ਨਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (1) ਆਗਾ ਹੈਦਰ ਵਿਚ , ਜੇ. ਨੇ ਨਾਗਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (ਸੁਪਰਾ) (6) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਲੁਟੇਰਾ ਜੋ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਛਵੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਟਾਕਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਫੈਸਲਾ ਛੋਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਆਦਰ ਕਰਾਂਗਾ।

(24) ਰੀ-ਥੇਵਰ ਸਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (12) ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰੂਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:

"* * * * * ^ j s £ r u e t h a t ਕੋਈ ਸੱਟਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਦੇ ਕਾਰਨ ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰੂਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰੂਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਲੁਟੇਰੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਲੁੱਟੇ ਜਾਂ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਡਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, 'ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 397 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਸੀ।

(25) ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੇਵਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰੂਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਰਵਿਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ

State >. Chand Singh, etc. (Koshal, J.)

ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।

- (26) (26) ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਸ਼ਿਵ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (13) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਜੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-
"ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ
ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ
- (12) ਏਆਈਆਰ 1938 ਮੈਡ. 477
(13) 1964 PLR 173

ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ' ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ
ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ' ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਦਲੀਲ -
ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ
ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਦਲੀਲ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ,
ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਹੈ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਾਏ ਦੁਆ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ, ਹੋਰ ਵੀ, ਅੱਖੇ ਹਨ।

(27) ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ:

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ: "ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਨਣਾ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਚੁੱਕਣਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਦੇ
ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(28) ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਚੱਤ
ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ
ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਜੇ. ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ, ਕੇਸ਼ਲ ਜੇ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੇ
ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਲਾਭ
ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ

ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ।

(29)) ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ "ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

State v. Chand Singh, etc. (Jindera Lal, J.)

ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ

“ਜੇਕਰ, ਡਕੈਤੀ ਵਜੋਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।” i

(31) ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ, ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੈਬਸਟਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਨਵੀਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਵਰਤੋਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਰਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ: ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਓ ਜਾਂ ਆਨੰਦ ਲਓ : ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ * ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ: ਅੰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਸਾਧਨ ਬਣਾਓ: ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰੋ: ਖਾਤੇ ਵੱਲ ਮੁੜੋ: ਵਰਤੋਂ *

ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ. ਨੇ ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ (ਖੰਡ XCI-ਪੀ. 518-19) ਵਿੱਚ "ਵਰਤਣ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:-

"ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅੰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਪਾਉਣ ਲਈ; ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ; ਤੋਂ seivice ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਇਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ; ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵਰਤਣਾ; ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪਾਉਣ ਲਈ; ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ.

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 39) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਗੋਵਿੰਦ ਦੀਪਕਜੀ ਮੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (11)* ਦੀ ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ 10 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਉਮੇਦਮਲ ਤੋਂ 40. ਉਮੇਦਰੋਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਮੇਦਮਲ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ 500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਕੱਢ ਲਿਆ। 5 ਦੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਉਮੇਦਮਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਮੰਗੀਲਾਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਵਰਤੋ' ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚਾਕੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 398 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਡਰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚਾਕੂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲੋਡਡ ਪਿਸਤੌਲ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਦੀ 'ਵਰਤੋ' ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ। *NGAI* ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ (9)* ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ 'ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 398 'ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ' ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਧਾਰਾ 398 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਧਾਰਾ 392 ਅਧੀਨ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

State v. Chand Singh, etc. (Jindera Lal, J.)

ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹਿਲਜੁਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਹਿੱਲਜੁਲ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨੀਅਤ ਦਾ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਲਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ, ਹੋਲਸਟਰ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੜੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੁਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ: ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਹਿਯੋਗੀ - ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 398। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 398, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਲਗਭਗ ਪਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ 'ਵਰਤੋਂ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਹੈ- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦਾ ਸੁਲੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕਸੁਰਤਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਫ਼ਾ 193 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦਾ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਸਟੈਚੂਟਸ, ਇਲੈਵਨਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ।"

ਪੰਨਾ 221 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬੇਹੁਦਾ, ਤੰਗੀ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਲਈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ, ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ - ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਦੇ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਕੇ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਬਲਕਿ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਧੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਧਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ

ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(32) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੇਤਕਾਪਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ।

(33) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣਾ, ਇੱਕ ਬੇਤਕੀਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(34) ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਗਾੜ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਕੋਸ਼ਿਲ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵ, ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 397, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

(35) ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਹੁਣ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਡੀਬੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

